

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1) A., s. r. o., Š., 2) A. B.,**
nar. 01. 04. 1974, L.,
3) F. N., nar. 02. 12. 1967, S., **4) C. P.,** nar. 30. 03. 1978,
B., **5) R., s. r. o. v likvidácii, Š.,** IČO: X., **6) F. S.,**
nar. 23. 02. 1956, H., **7) Z. S.,** nar. 08. 07. 1977, B.,
8) L. S., nar. 02. 04. 1952, B., **9) C. V.,** nar. 26. 02. 1976,
S., **10) E. V.,** nar. 01. 03. 1948, S., **11) T. K.,**
nar. 14. 04. 1957, H., **12) T. B.,** nar. 28. 05. 1965, Š., všetci zastúpení advokátkou JUDr. J. F.,
J. proti žalovanému **L., a. s.,** J., zastúpeného advokátom doc. JUDr. Ľ. F. CSc., K.,
o neúčinnosť právneho úkonu, o dovolaní žalobcov 1/ až 12/ proti uzneseniu Krajského
súdu v Nitre
zo dňa 29. januára 2010, č. k. 15 Cob 233/2009-495, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím Krajský súd v Nitre zrušil rozhodnutie Okresného súdu v Leviciach zo dňa 1. októbra 2009, č. k. 16 Cb 26/2005-440 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím súd prvého stupňa vyhovel návrhu žalobcov 1/ až 3/ a 6/ až 12/, aby v časti nárokov žalobcov 1/ až 3/ a 6/ až 12/ vstúpil do konania žalobca 5/.

Rozhodol tak z dôvodu, že žalobcovia 1/ až 3/ a 6/ až 12/ zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5. februára 2009 postúpili všetky svoje práva na žalobcu 5/ podľa § 524 Obč. zák., čím nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností tak ako to vyžaduje § 92 ods. 3 O. s. p. Proti rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie a navrhol návrh žalobcov zamietnuť.

Odvolačný súd vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal na ust. § 72 ods. 1 Obch. zák. podľa ktorého likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti a pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov.

Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd zmluvu o postúpení pohľadávok za absolútne neplatnú podľa § 39 Obč. zák., pretože jej uzavretie je v rozpore so zákonom, pretože likvidátor obchodnej spoločnosti R., s. r. o. v likvidácii, konal pri uzavretí tejto zmluvy nad rámec jeho oprávnení a účelu postavenia likvidátora / § 72 ods. 1 Obch. zák. /.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky s ktorými právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností, preto súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, preto napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ až 3/ a 6/ až 12/ dovolanie podaním zo dňa 29. júna 2010.

V dovolaní uviedli, že rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona a k hrubému zásahu do práv a zákonom chránených záujmov žalobcov 1/ až 3/ a 6/ až 12/. Došlo tým k odňatiu ich možnosti konať pred súdom a tým k vade, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. a k ďalšej vade, ktorá zakladá dôvodnosť dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.

V rozsiahlom odôvodnení dovolania uviedli v čom vidia vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Odvolací súd nesprávne interpretuje otázku, čo môže žalobca urobiť so svojou pohľadávkou a v súvislosti s jeho postavením žalobcu v konaní. Dovolatelia podrobne argumentujú rozvádzajú prečo považujú aplikáciu zákonnej úpravy postúpenia pohľadávky a procesného nástupníctva odvolacím súdom za nesprávnu. Uviedli, že 10 žalobcov v tejto veci rovnakým spôsobom postúpili svoje pohľadávky na žalobcu R., a. s. a súd pripustil zámenu účastníkov. Napadnutým rozhodnutím odvolací súd porušil povinnosť súdov rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry uviesť preto

dostatočné a presvedčivé dôvody. V tejto súvislosti poukázali na viacej rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Navrhli napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu so záväzným právnym názorom vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 O. s. p. platí, že ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je prípustné aj voči potvrdzujúcemu uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.).

Uznesenie, ktoré žalobcovia napadajú dovolaním nie je v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. uvedené, keďže ide o uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto z neho prípustnosť dovolania v prejednávanej veci nemožno vyvodiť.

Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a) až g) O. s. p. Okrem iných, prípustnosť dovolania zakladá aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) O. s. p.). Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia

rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa názoru dovolacieho súdu k takému postupu odvolacieho súdu v prejednávanej veci nedošlo.

Nie je vylúčené, že samotným vydaním uznesenia, ktorým sa zrušuje rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolací súd poruší procesné predpisy spôsobom, ktorého dôsledkom je odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Je tomu tak, ak už nesprávny postup vedúci ku vzniku rozhodnutia je porušením procesných predpisov. Napadnutému uzneseniu takýto nedostatok nemožno vytknúť. O riadne podanom odvolaní rozhodoval funkčne príslušný súd spôsobom predpísaným (umožneným) procesným predpisom. Dovolateľovi bolo odvolanie doručené mal možnosť sa k nemu vyjadriť a zákonne predpokladaným spôsobom tak ovplyvniť rozhodovanie odvolacieho súdu. Túto možnosť napokon aj využil.

Podstatná časť dovolania sa zaoberá vecnou stránkou rozhodnutia, rozoberajúc inštitút postúpenia pohľadávky, jeho možné dôsledky a vplyv na už prebiehajúce konanie, procesné situácie tým vyvolané a ich možné resp. správne riešenie. Treba prisvedčiť dovolateľovi, že rozhodnutie o zámene účastníkov alebo o tzv. procesnom nástupníctve podľa § 92 O. s. p. je rozhodovaním o procesných právach účastníkov a nesprávne rozhodnutie môže mať aj charakter odňatia možnosti účastníka konať pred súdom. Skutočnosťou zakladajúcou prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f O. s. p. môže byť uvedená situácia len ak je priamym výsledkom rozhodnutia odvolacieho súdu. Z charakteru zrušujúceho rozhodnutia vyplýva, že jeho výsledkom nemôže byť právoplatné rozhodnutie o pripustení resp. nepripustení zámene účastníkov alebo procesnom nástupníctve. Zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu síce tiež nadobúda formálnu aj materiálnu právoplatnosť (§ 167 ods. 2 v spojení s § 159 O. s. p.), nie je však bez ďalšieho právoplatným rozhodnutím o veci, ktorej sa týka. Zrušujúcim rozhodnutím v predmetnej veci odvolací súd právoplatne zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa bez toho aby ho nahradil novým rozhodnutím (ako je to pri zmeňujúcich rozhodnutiach). Zrušujúce rozhodnutie navodzuje stav, aký bol pred rozhodnutím súdu prvého stupňa, teda stav, že o návrhu na zmenu účastníkov nie je súdom prvého stupňa rozhodnuté. O návrhu musí súd prvého stupňa znovu rozhodnúť a proti jeho rozhodnutiu bude prípustné odvolanie. To však vylučuje možnosť, aby zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu (s výnimkou už spomenutého prípadu

nesprávnosti postupu vedúceho k vzniku rozhodnutia) bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243b ods. 4 O. s. p. odmietol, keďže neboli splnené podmienky pre jeho prípustnosť. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nemohol odvolací súd skúmať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Dovolateľ poukazuje aj na vady konania uvedené v § 241 ods. 2 písm. b O. s. p. Prípadné tzv. iné vady konania síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť. Neprípustnosť dovolania vylučuje, aby na takéto vady dovolací súd prihliadal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. júna 2011

Mgr. E. Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková